

Anemone tomentosa 'Albadura'

zawilec pajęczynowaty 'Albadura'

Grupa Autumn Single

Synonim łaciński: *Anemone japonica* var. *tomentosa* 'Albadura'

Efektowna, żywotna odmiana zawilca pajęczynowatego, szybko rosnąca w optymalnych warunkach uprawy. Osiąga 80-110 cm wysokości. Tworzy duże, ok. 60 cm średnicy, ciemnozielone kępy z atrakcyjnych, trójdzielnych, nieregularnie trójklapowanych, przypominających winogrona liści. Liście gęsto, wełniście owłosione (omzone) od spodu. Od końca lipca do października wyrastają ponad liśćmi smukłe, wyprostowane, silnie rozgałęzione pędy kwiatostanowe, zakończone beczułkowatymi, srebrzyście owłosionymi, wełnistymi pąkami. Z pąków rozwijają się promieniste, pojedyncze, jasno lilaróżowe kwiaty o średnicy 5-8 cm, zbudowane z 5-6 szerokoeliptycznych płatków korony, otaczających grubą pierścień złocistych pręcików. Delikatne kwiaty zebrane są w luźne, 10-15 kwiatowe baldachy. Często odwiedzane są przez motyle i pszczoły, które je zapylają. Jesienią miejsce kwiatów zajmują ozdobne, wełniste owocostany. Najlepiej rośnie w miejscach osłoniętych, lekko ocienionych, w świetle rozproszonym. Toleruje także stanowiska słoneczne, pod warunkiem zapewnienia roślinom odpowiedniej ilości wilgoci w podłożu. Gleba powinna być luźna, piaszczysto-gliniasta, bogata w próchnicę, dobrze zdrenowana, stale umiarkowanie wilgotna, o odczynie zasadowym. Należy unikać podłoży ciężkich, podmokłych zwłaszcza zimą, gdyż na takich stanowiskach dochodzi do zagniwaniania systemu korzeniowego i śmierci roślin. W okresie długotrwałych suszy rośliny wymagają podlewania. Mają płytki system korzeniowy, toteż nie powinno się głęboko spulchniać wokół nich podłoża. Tuż przed końcem sezonu pędy roślin należy przyciąć nisko, tuż przy ziemi. Odmiana dość mrozoodporna, jednak w chłodniejszych rejonach kraju warto system korzeniowy okryć na zimę grubą warstwą kory, torfu, igliwia lub liści. W miejscach silniej ocienionych wiotkie pędy roślin wymagają niekiedy instalowania podpór. Starsze egzemplarze możemy rozmnażać przez podział (najlepiej wiosną) lub sadzonki korzeniowe. Odmiana okazale prezentująca się na rabatach, w różnej wielkości grupach, z innymi kwitnącymi późnym latem i jesienią bylinami: odętkami, astrami, rdestami, rozchodnikami, czy ozdobnymi trawami, zwłaszcza w ogrodach nieformalnych, wiejskich i naturalistycznych. Efektowna, strukturalna forma roślinna, która swymi jasnoróżowymi kwiatami wspaniale rozjaśnia lekko ocienione zakątki ogrodów. Doskonale sprawdza się w półcienistych miejscach między drzewami i wyższymi krzewami, a także sadzona w sąsiedztwie altan i pergoli. Świetnie prezentuje się w pobliżu zbiorników wodnych oraz pod wschodnimi i zachodnimi ścianami budynków i parkanów. Ścięte kwiatostany efektownie wyglądają w wazonach.

autorzy opisu tekstowego: Ewa Chojnowska; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	różowe lila
pora kwitnienia	lipiec sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ciekawy pokrój ozdobne owoce ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe parki ogrody orientalne kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty kwiaty cięte w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Anemone tomentosa* 'Albadura' w Polsce

BARCIKOWSCY Elżbieta i Włodzisław Szkółka Bylin, Traw, Paproci, Ziół i Krzewów
DĄBROWSKY Olga i Marcin Szkółka Bylin